

Ο ΣΩΤΗΡ

Ἦτο νύξ, ὅτε μήτηρ τις μετὰ τῶν τριῶν τέκνων της ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν της διὰ μέσου σκοτεινῶν καὶ μονήρων διόδων ἐπὶ τῶν Ἀλπεων. Ἦ νύξ ἦτο ψυχρά, ἡ δὲ μήτηρ εἶχε πάντοτε πλησίον της τὰ δύο μεγαλείτερα παιδιά, τὸ δὲ μικρότερον ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας διὰ νὰ προφυλάττῃ ἀπὸ τοῦ ψύχους.

Οὗτοι ἐσύροντο ταχέως ἐπὶ ἐλκύνθρου ὑπὸ τοῦ πιστοῦ των ἵππου, συλλογιζόμενοι περὶ τῆς χαρᾶς, ἥτις μετ' ὀλίγον περιέμενεν αὐτοὺς φθάνοντας εἰς τὴν ὄρεινὴν οἰκίαν των· ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζον τὸν κίνδυνον, ὅστις περιέμενεν αὐτούς.

Μετ' ὀλίγον ἠκούσθησαν μακρόθεν ἀδύνατοι δολουγμοὶ λύκων. Αἱ φωναὶ καθίσταντο κατὰ μικρὸν δυνατώτεραι καὶ ὁ ἀριθμὸς ἡϋξάνεν ἐπὶ μᾶλλον κατὰ πᾶσαν στιγμήν.

Ἀμέσως ἐπῆλθεν εἰς τὴν μητέρα ἡ ἰδέα ὅτι αὐτὴ καὶ τὰ μικρὰ της ἐμελλον νὰ γείνωσι βορὰ ἀγέλης πειναλέων λύκων. Ὁ καλὸς ἵππος ἐγνώριζε τὸν κίνδυνον, ὅστις περιέμενεν αὐτόν τε καὶ τὸ πολύτιμον φορτίον του, ὅθεν διπλασιάσας τὴν ταχύτητά του ἐπείευε πρὸς σωτηρίαν πάντων.

Ἀλλ' εἰς μάτην, διότι ἡ ταχύτης του δὲν ἦτο ἀρκετὴ νὰ σώσῃ τὴν κυρίαν του μετὰ τῶν τέκνων της ἀπὸ τὰς ὀδόντας αἰῶσι πειναλέων λύκων, τῶν ὁποίων οἱ σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοὶ καὶ αἱ ἔξω τῶν στομάτων αὐτῶν κρεμαμέναι γλῶσσαι καθίστον θέαμα τρομερώτατον.

Οὐδὲν καταφύγιον ὑπῆρχε πλέον, ἡ δὲ καταστροφή ἦτο βεβαία. Ἐν μόνον μέσον σωτηρίας ὑπῆρχε, ἔν μόνον, τοῦτο δὲ ἦτο νὰ ῥίψῃ ἡ μήτηρ ἔν ἀπὸ αὐτὰ εἰς τοὺς λύκους, καὶ ἐνῶ οὗτοι ἔτρωγον τὸ παιδίον, αὐτὴ καὶ τὰ λοιπὰ δύο νὰ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὴν οἰκίαν των. Ἀλλὰ φρικτὴ ἰδέα! Ἐθεώρει τὰ ἀγγελικὰ πρόσωπά των καὶ ἡσπάζετο αὐτὰ μετὰ τῆς μητρικῆς ἐκείνης ἀγάπης καὶ φιλοστοργίας, τὰ ὅποια μόνον μήτηρ δύναται νὰ αἰσθάνηται, καὶ μετὰ φρίκης ἐσυλλογίζετο διὰ μίαν τοιαύτην σκληρὰν καὶ ἀπάνθρωπον πράξιν.

Ὅλγα ἔτι λεπτὰ καὶ ἐμελλον νὰ ἀπολεσθῶσιν. Οἱ δολιζόντες λύκοι ἀπείχον μόνον ὀλίγα βήματα, διότι αὕτη ἡσθάνετο ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς τὴν θερμὴν ἀναπνοὴν αὐτῶν.

Ἐτι μικρὸν καὶ αὐτὴ καὶ τὰ προσφιλῆ αὐτῆς ἐμελλον νὰ καταβροχθισθῶν ὑπὸ τῶν αἰμοδόρων τούτων ζώων. Ἡ ἀγάπη ἔμως πρὸς τὰ παιδιά τέλος ὑπερίσχυσε, ῥίπτει ἑαυτήν ὡς θυσίαν ὑπὲρ τῶν τέκνων της, καὶ ἐν τῷ ἅμα καταβροχθίζεται ὑπὸ τῶν πειναλέων λύκων!

Παῖδιά δὲν ἦτο τοιαύτη φιλόστοργος μήτηρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός;

Τώρα σὺς ἐρωτῶ τί πράττετε σεῖς διὰ νὰ ἀποδείξητε τὴν ἀγάπην σας εἰς τοιοῦτον Σωτῆρα, ὁστις ἔγεινε θυσία διὰ τὴν σωτηρίαν πάντων ἡμῶν; Ἡ καθημερινὴ διαγωγή καὶ τὰ ἔργα σας εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ; Εἶναι ἡ καρδιά σας πλήρης ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς αὐτόν; Ἐάν ἡμεθα μαθηταὶ του πρέπει νὰ δείξωμεν τοῦτο καὶ διὰ τῶν ἔργων μας καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῶν χειλέων καὶ τῆς γλώσσης.

Πολυξένη Γ.

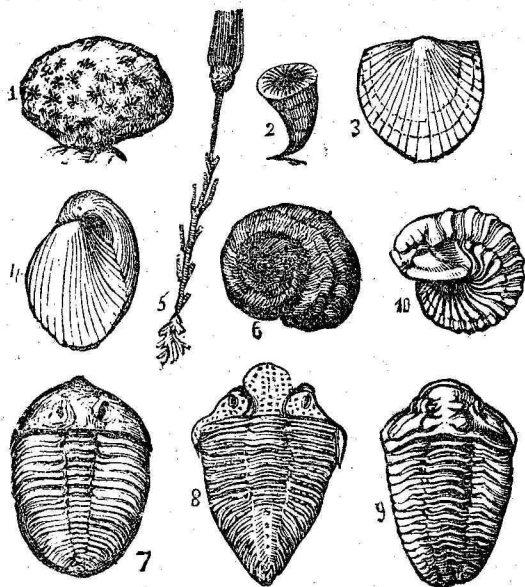
ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν)

ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΛΟΥΡΙΑΝΩΝ ΠΕΤΡΩΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον εἵπομεν, ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τοῦ πλανήτου μας ἦσαν ζῶα ὕδατογενῆ, ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν πολυπόδων, τὰ δὲ λείψανα αὐτῶν ἀπαντῶνται καθ' ὅλον τὸ Σιλουριανὸν στρώμα.

Μετὰ τὰ ἀπολιθώματα τούτων εὐρίσκομεν ἐν με-

Ἀπολιθώματα Τριλιβιτῶν κ.τ.λ.

γάλη ἀφθονία καὶ λείψανα μαλακίων. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀστεροειδῶν ἡ οἰκογένεια τῶν χριρσειδῶν ἀπαντᾶται ἤδη κατὰ πρῶτον.

Καθ' ὅσον δ' ἀναβαίνομεν πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Σιλουριανοῦ στρώματος τὰ μαλάκια ἀπαντῶνται πολυπληθέστερα καὶ διακεκριμένα κατὰ τὴν μορφήν· οὕτω λ. χ. εὐρίσκονται τὰ λείψανα τῶν κεφαλοπό-